

S p e k t r u m

červen 2011

**zpravodaj
Českomoravské rady
Svazu klubů mládeže**

Českomoravská rada Svazu klubů
mládeže přeje všem svým členům,
kolektivům a příznivcům hezké
prázdniny, dovolenou a dostatek
slunce, pohody a odpočinku.

Ze zasedání ČMR SKM

ČMR SKM na svých zasedáních projednala a schválila žádosti kolektivů SKM o dotace na činnost na rok 2011. Dotace poskytujeme na letní aktivity jako jsou tábory a soustředění sportovních a folklórních kolektivů, dále na dopravu na zahraniční festivaly, nájmy, nákup úborů, doplnění a opravu krojů, přehlídky a společná vystoupení apod.

Předseda pravidelně a podrobně informuje členy rady o soudních jednáních a jejich výsledcích ohledně vydání majetku SKM.

Předseda informoval radu, že jsme obdrželi dotaci na činnost našich klubů ve výši 200.000Kč od firmy PHARMAWORLD HOLDING a.s., Praha 5. Touto cestou děkujeme panu Janu Bonovi, majiteli firmy.

Občanské sdružení Čínské mládeže v ČR

Dne 20. března 2011 se předseda ČMR SKM společně s členem rady, Jaroslavem Šrámkem, zúčastnili na základě pozvání uvedeného občanského sdružení oslavy jeho založení.

Slavnostního zasedání se zúčastnilo více než 300 osob, mezi hosty byl např. i senátor Jaroslav Doubava, novinář pan Vejvoda a další.

Předseda ČMR SKM, Miloslav Huttr, poblahopřál přítomným k ustavení sdružení a předal předsedovi sdružení, panu Wei Yong Zong, a generálnímu tajemníkovi sdružení, panu Kai Wang, pozdravný dopis s pamětní medailí SKM vydanou ke 40. výročí založení SKM s tím, že se těšíme na spolupráci. Při této příležitosti poskytl předseda ČMR SKM rozhovor čínské televizi a přítomným novinářům čínských sdělovacích prostředků. Z řady rozhovorů vyplynul velký zájem o činnost SKM a o spolupráci s námi.

Setkání s delegací federace čínské mládeže provincie Jiangsu

Dne 20. května 2011 se předseda ČMR SKM s J. Šrámkem zúčastnili jednání vedení sdružení Čínské mládeže v ČR s pětičlennou delegací federace čínské mládeže provincie Jiangsu vedenou předsedkyní, paní Xue Fuyang, se kterou sdružení podepsalo dohodu o spolupráci. Při této příležitosti jsme členy delegace seznámili s činností SKM a se spolupráci

s Všečínskou federací mládeže (ACYF). Zároveň jsme připomněli, že vedoucím první delegace z ČLR po roce 1990 byl v roce 1994 místopředseda ACYFu, pan Liu Zhujun, který je v současné době předsedou provinční vlády provincie Jiangsu a že máme pozvání k návštěvě uvedené provincie. Vedoucí delegace, paní Xue Fuyang, uvedla, že i oni nás rádi při případné návštěvě této provincie uvítají.

fotky

Svátek čínské mládeže

Dne 4. května se v ČLR každoročně slaví svátek mládeže, V této souvislosti jsme přijali nabídku Velvyslanectví ČLR uspořádat dne 30. dubna společenský večer na jejich ambasádě, které by se zúčastnily zástupci klubů, členové diplomatického sboru Velvyslanectví ČLR a členové sdružení Čínské mládeže v ČR s tím, aby vystoupily některé naše soubory a kolektiv čínských studentů studujících český jazyk, kteří jsou v současné době na stáži v naší republice.

Po zahajovacím ceremoniálu vystoupily naše soubory, a to Jitřenka z Českého Krumlova a Mladá dudácká muzika se Strakonice. Oba soubory svým vystoupením nejen potěšily přítomné, ale sklidily i zasloužený úspěch.

Po skončení programu mohli účastníci diskutovat s členy diplomatického sboru ČLR. Děkujeme tímto Marii Oberfalcerové za organizaci vystoupení obou souborů a za hezký večer.

Miloslav Huttr

K reportáži „Zajímavý majetek SKM“ vysílené na ČT1 dne 4. dubna 2011

V polovině března se na nás obrátila paní Rebeka Bartůňková z ČT 1 pořad Reportéři se žádostí o rozhovor s předsedou ČMR SKM ve věci majetku SKM. Na základě vystoupení právního zástupce Pionýra ve věci vydání nemovitosti Stodolní 9, Ostrava u Okresního soudu

v Ostravě, JUDr. Pokorného, kdy se zmiňoval o soudním sporu SKM ve věci vydání nemovitosti Filipova Hut' (Babský ranč), jehož projednání v té době ještě nebylo nařízeno, jsme očekávali, že může dojít k „nějaké akci“, která by mohla ovlivnit náhled na tuto kauzu. Uvedený rozhovor s předsedou ČMR SKM se natáčel cca 4 hodiny. Rozhovoru byli přítomni JUDr. Slunečko, Ing. Pobořil a Jana Neubertová. Reportáž byla odvysílána dne 4.dubna 2011, tedy zhruba měsíc před nařízeným jednáním u Okresního soudu v Klatovech ve věci vydání nemovitosti Filipova Hut'. Možná je zajímavé náhodné zjištění, že oslavy osvobození města Plzně komentoval reportér ČT 1 pan Karel Vovesný, jehož příjmení je shodné, možná náhodně, s příjmením současného zástupce firmy vlastnického nemovitost Filipova Hut', kterým je pan Ivan Vovesný.

Komentář k reportáži

ZAJÍMAVÝ MAJETEK SVAZU KLUBŮ MLÁDEŽE vysílané na programu ČT 1 dne 4.dubna 2011

V reportáži byly proti sobě postaveny dva subjekty, na jedné straně Svaz klubů mládeže, který se ustavil v roce 1968 za Pražského jara a na druhé straně společnost vedená panem Ivanem VOVESNÝM. Tyto dva subjekty vedou mezi sebou spor o vlastnictví budovy „babský ranč“ na Filipově huti na jihozápadě Čech.

Jestliže je cílem reportáže nestranné posouzení sporu tak, aby si divák mohl udělat na věc svůj osobní názor, potom je nutné seriózně hodnotit obě strany sporu. Že tomu tak nebylo, je zřejmé z vlastní reportáže, a že tomu asi tak nebude, bylo pro mne signálem již při vlastním natáčení dne 10.3.2011, kdy redaktorka Rebeka Bartůňková jednoznačně naznačila, na které straně v připravované reportáži stojí, či nestojí, i když konkrétní protistrana nebyla jednoznačně jmenována a identifikována.

Jedna strana sporu byla podrobena, možno říci, dosti značné kritice, zatímco o druhé straně jsme se nedozvěděli prakticky nic.

Co říci ke kritice Svazu klubů mládeže? Je nutné rozebrat tvrzení, že jde o organizaci mládeže, která je spojena pupeční šňůrou s tehdejší ČSM a pozdějším SSM. To je totiž nepřesné zjednodušení a zkreslení skutečné reality a především vývoje ve společnosti v letech 1963-69, kdy země sama měla uvnitř svého nesvobodného politického dění snahu o evoluční změny poměrů, nastolených stalinistickým komunistickým pučem v únoru 1948. Toto období vyvrcholilo v roce 1968, kdy bylo násilně potlačeno okupací vojsky Varšavské smlouvy a kdy hlavní roli v této násilné okupaci sehrál tehdejší Sovětský svaz v čele s Leonidem Brežněvem. Pražské jaro je a bude trvale zapsáno do dějin Československa jako období, ve kterém se lid vzbouřil proti násilí politické zloville a sám se snažil o nápravu věcí veřejných. V rámci tehdejších poměrů nešlo o destabilizaci společnosti, ani její ekonomické základny, ale naopak šlo o hledání nových cest ve spravedlivém a objektivním řízení společnosti, a to jak po stránce politické, tak i po stránce ekonomické, to vše na bázi demokratických idejí a principů. Zda tato snaha byla reálná, či nikoli, může zůstat trvale na úrovni diskuzí a pochybností, její historickou hodnotu však nelze popřít.

V této době vzniká celá řada mládežnických hnutí s novým zaměřením a snahou o politickou nezávislost na leninské filozofii, tehdy ještě ne příliš hlasitě proklamovanou, obnovují svoji činnost i historické organizace, jakými jsou JUNÁK a SOKOL, některé nové organizace navazují na předmnichovské tradice, jako např. ČTU (Česká tábornická unie). Pochopitelně tyto organizace sdružují mládež, která se v letech 1948 – 67 angažovala v ČSM. Jinde se totiž angažovat nemohla. Těžko např. říci, že v JUNÁKU pokračovali vlčata a světlušky z let před nacistickou nadvládou, těmto lidem bylo v roce 1968 více jak 40 let, takže se těžko mohli stát novými mladými skauty – vlčaty a světluškami. Do JUNÁKA tudíž přešla mládež z Pionýra a z ČSM a nikdo je neposuzuje jako svazácké struktury. Podobně tak mládež v nově vzniklých mládežnických organizacích přešla do těchto nových uskupení. Rozdíl je pouze v tradici jednotlivých organizací. Poúnorový režim chtěl mít mládež stoprocentně organizovanou a tak zvaně pod svou kontrolou, avšak ve skutečnosti značná část mládežníků stála pod svazáckým praporem pouze formálně. Proto využila v roce 1968 nové možnosti a hodlala se od všudypřítomné leninské filozofie distancovat a přivítala tak nové i staronové formy pro svou organizovanost.

Co lze říci o druhé straně sporu? Z reportáže jsme se pouze dozvěděli, že jistá společnost vedená panem Ivanem Vovesným si v roce 2003 v dobré víře zakoupila nemovitost a během následujících čtyřech let do ní investovala více jak 17,0 mil.Kč. Tot' vše. Co je to ovšem za společnost redaktorka buď zkoumala nebo nezkoumala, ale její kredit nám nesdělila. Nevíme např., jaké finanční zdroje tato společnost má a jak k nim přišla, jaké je její společenské poslání a co dobrého pro společnost vytváří. Na fotografii budovy uveřejněné v reportáži jsme se pouze dočetli, že prostory jsou k pronajmutí. To je trochu málo pro to, abychom se ve sporu lépe orientovali, zvláště známe-li v posledních 20-ti letech celou řadu různých podvodníků a podvodných společností, kteří a které profitují nezákonně na celé řadě majetků. Již sám způsob „for rent“ zavání ve sporu určitou nespolehlivostí, zvláště stojí-li na straně jedné obecně prospěšná společnost a na straně druhé podnikatelský subjekt.

Starosta Modravý Antonín Schubert si tak trochu protiřečil, když jednou říká, že tam nikdy žádná mládež nebyla, podruhé však připouští, že tam nějaké mládežnické snahy zaregistroval. Od roku 1968 uplynulo více jak 40 let, pana Schuberta bych odhadoval na padesátníka, tak co si asi desetiletý chlapec může z roku 1968 pamatovat? Možná, že se ale o věku pana Schuberta mohu mýlit, i když asi moc ne. V čem se však budu asi těžko mýlit je skutečnost, že majetek Němců po roce 1945 byl zkonfiskován jinak, než znárodněním bolševickým režimem. Vyjádření starosty ponechat v tomto znění považuji za zavádějící.

Historik Miroslav Vaněk a advokát Jan Pavlok byli ve svých stanoviscích opatrnější a z jejich vyjádření nelze dost dobře usuzovat, na kterou stranu se postavili a zda podle nich je či není ČMR SKM stará svazácká struktura. Tomuto přímému nařčení se oba aktéři vyhnuli, což dává reportáži částečně i jiný rozměr.

Starosta JUNÁKA Jiří Navrátil zhodnotil snahy skautské organizace v letech 1968-69 a i po roce 1989 o zpětné získání majetku, který jim byl několikrát zabaven. Tyto snahy vyšly JUNÁKU naprázdno. Tuto skutečnost však nelze v tomto komentáři blíže rozebírat, vyžaduje totiž více času i prostoru. Že by však JUNÁK věděl o SKM tak málo, jak to bylo v reportáži interpretováno, je nepravděpodobné, protože v letech 1990-91 a i v letech následných tyto organizace spolu na kauze navrácení majetku bývalého SSM velice úzce spolupracovaly.

Pro úplnost a správnost je však nutno konstatovat, že nemovitost „babský ranč“ do majetku bývalého SSM k 31.12.1990 nepatřila, takže se na ni ústav.zák.č.497/1990 Sb., o

navrácení majetku bývalého SSM, nevztahoval, tudíž v daném sporu nejde o majetek bývalého SSM, ale o majetek, o který se vede soudní spor mezi dvěma subjekty. A v tom je nutno spatřovat „jádro pudla“. Očekávalo by se, že investigativní novinářina bude sledovat soudní spor objektivně, neboť kdo je skutečným a oprávněným vlastníkem nemovitosti může posoudit pouze tento soud. Od toho ty soudy jsou a že to v tomto případě není jen tak jednoduché, ukazuje skutečnost, že soudní pře o majetek mezi ČMR SKM a inkriminovanými subjekty se táhnou již od druhé poloviny 90-tých let minulého století, tedy již více než 15 let. Tudíž nelze ani konstatovat, že by soudní jednání probíhala hladce bez řádného ověřování jednotlivých dokladů ze strany soudů, jak to hodnotil ve svém vystoupení Jan Pavlok.

Pro objektivní zhodnocení takovýchto sporů se však nelze vyhnout závažné problematice a to jak postupovat v případě, že nemovitost přešla od původního, a pokud soud rozhodne platného vlastníka nemovitosti, v rozporu se zákony několikrát na jiné subjekty, kteří s daným majetkem neoprávněně hospodařily a tento majetek provozovaly, byť třeba i v dobré víře. Je samozřejmě nelogické, že pokud majetek byl několikrát zhodnocen, bude takto zhodnocený majetek přiřčen oprávněnému vlastníku, předpoklad je, že na to snad naše zákony pamatují. Mohlo by se sice vycházet ze skutečnosti, že při jakémkoli převodu nebo prodeji je povinnost obou stran prověřit předem vlastnické vztahy, tudíž je to pak jejich riziko nebo také jejich odpovědnost, to je možná logika věci, ovšem minulý režim nastavil některá pravidla ve vlastnických vztazích v rozporu se zdravým rozumem a dříve zaběhnutou praxí, takže jednotlivé strany třeba vůbec neměly možnost tyto vlastnické vztahy objektivně posoudit. Tato skutečnost v reportáži vůbec nezazněla, takže lze reportáž hodnotit jako ne příliš objektivní jednostrannou kritiku subjektu, kterému nikdo nemůže odepřít jeho práva daná platnými zákony v demokratickém státě.

Komentář vypracoval Ing. Vlastimil Pobořil

Datum : 11. dubna 2011

Komentář k reportáži **Zajímavý majetek Svazu klubů mládeže**
vysílané na programu ČT 1 dne 4. dubna 2011 „Reportéři ČT 1“

Na radě Svazu klubů mládeže konané dne 19.dubna 2001 bylo projednáno a odsouhlaseno zaujmout k reportáži „Zajímavý majetek Svazu klubů mládeže“ odvysílaný dne 4.4.2001 na ČT 1 stanovisko ČMR SKM a toto stanovisko uveřejnit ve zpravodaji Spektrum a zaslat ho šéfredaktorovi „Reportéři ČT 1“

V úvodu musíme předeslat oprávněnou domněnku a konstatovat, že uvedený pořad nebyl odvysílán náhodou a byl ve svém scénáři namířen proti zájmům SKM a úsilí organizace o navrácení jejího majetku. Jeho cílem bylo pošpinit a zdiskreditovat SKM a to v době, kdy jsou vedeny soudní spory o některé nemovitosti, které byly v letech 1968-70 v majetku SKM a které organizace nabyla v souladu s tehdy platnými zákony. Zcela úmyslně byla vybrána kauza „Babský ranč“ na Filipově huti, obec Modrava, okr. Klatovy, kde v současné době vede SKM soudní spor proti firmě ITC – International, s.r.o., se sídlem B. Smetany 63, 370 01 České Budějovice, IČ 608 276 70.

Předpoklad, že se takovýto pořad natočí zřejmě na zakázku určitých osob či organizací a následně pak objeví na obrazovce, jsme začali tušit poté, co o naši organizaci projevila zájem redaktorka pořadu. Předtím jednatel společnosti ITC začal obesílat naše kluby, jak ty z let 1968 -1970, tak i ty, které přistoupily k SKM v 90-tých letech, se žádostí o zaslání údajů a registračních listů, zda byly nebo jsou organizací SKM a při vědomém porušování zákona o

ochraně osobních údajů požadoval dokonce i seznamy členů klubů včetně jejich osobních dat. Stejně postupoval i právní zástupce výše uvedené firmy. Na tyto skutečnosti jsme upozornili Okresní soud v Klatovech a vzhledem k tomu, jak tento soud postupoval, jsme vznesli námitku podjatosti, neboť z dosavadního soudního jednání jsme usoudili, že nebudeme mít záruku o objektivním rozhodování soudu.

To, že v posledních měsících nebylo vše v pořádku, potvrdilo i jednání JUDr. Michala Pokorného, právního zástupce občanského sdružení Pionýr, při jednání u Okresního soudu Ostrava, kde se domáhal řady důkazů v souvislosti s konáním OS Klatovy. Při nařízeném jednání u Krajského soudu Ostrava pak předložil soudu naši žalobu ve věci vydání nemovitosti Babský ranč. Kde a jak tyto dokumenty získal, je otázkou šetření. V pořádku toto jednání právního zástupce sdružení Pionýr jistě není. Je třeba říct, že mezi organizacemi Pionýr a SKM je zásadní rozdíl, Pionýr od svého vzniku nikdy o žádný majetek nepřišel, ale naopak získal majetek likvidovaných organizací v roce 1948 a 1970. Dokonce i po roce 1990 získal přes proklamace tehdejšího ministra Igora Němce další majetky. Mezi ně patří např. i budova ve Stodolní ul. v Ostravě, o které vede SKM soudní řízení. Přitom není pochyb, že Pionýr byl součástí ČSM a následně SSM na rozdíl od SKM, které vzniklo v roce 1968 nezávisle na ČSM, i když je pochopitelné, že do nově vzniklých klubů přešly určité skupiny, které se předtím realizovaly jako součást ČSM. Přestože tato skutečnost v pořadí nezazněla, není pochyby, že pořad měl být signálem i pro soudy v Ostravě.

Nijak mimořádně nás nepřekvapilo, když nás za Reportéry ČT 1 oslovila redaktorka Rebeka Bartůňková s tím, že chce natočit pořad o SKM, o kterém údajně publikovala již v letech 1990-91 ve Studentských listech. Současně signalizovala, že si SKM spojuje s jeho konkrétním seznamem majetku, na který SKM uplatnil nároky již v porevoluční době a kterýžto seznam vlastní ve svých materiálech. Tuto skutečnost prý má v současné době spojení s jejími posledními informacemi o osudu některých konkrétních nemovitostí. Na naši žádost nám zaslala stručné okruhy otázek k rozhovoru:

- ***jak SKM v roce 1968 vzniknul (stručně něco z jeho historie...)***
- ***o jaký majetek SKM přišel a co z něj žádá zpátky?***
- ***co již SKM dostal, resp. vysoudil zpět?***
- ***jak přesně uvedené nemovitosti (popř. další majetek) SKM v minulosti nabyly?***
- ***jakou činnost vykonává SKM v současnosti?***

Následně na to jsme paní Bartůňkové zaslali následující mail:

Chtěli bychom vás požádat o laskavost, jestli byste nemohla vzít s sebou vaše články z minula, které jste napsala k majetku SKM a SKM vůbec – pátrali jsme na netu, ale nepodařilo se nám nic objevit. A v této souvislosti zda byste nebyla ochotna obohatit naše informace o vaše informace z devadesátých let minulého století z vašeho archívu. Nebo případně poskytnout odkaz na webové stránky, adresy, kontakty atd., kde bychom se mohli dozvědět další informace.

Na tuto žádost jsme obdrželi následující odpověď:

Jak jsem vám již sdělila po telefonu, články vyšly ve Studentských listech v roce 1990 a 1991, některé psali i další kolegové. Studentské listy z té doby na netu opravdu nenajdete. Stejně jako Informační servis, předchůdce časopisu Respekt a první články Respektu. Jinak je mi líto, ale o svůj archív z té doby se pochopitelně dělit nehodlám, jsou

to informace nejrůznějšího druhu, ale jistě nejde o nic tak originálního, co by se nedalo najít jinde. Uvedla jsem tuto informaci pouze proto, abych pravdivě odpověděla na vaši otázku, jak jsem se na Svaz klubů mládeže dostala. Mezi jinými písemnostmi, které se ale SKM vůbec netýkají, mám k dispozici tehdejší žádost SKM a jakýsi seznam majetku, které si SKM nárokoval již v porevoluční době. To se mi spojilo s našimi dnešními informacemi o osudu některých nemovitostí.

Vlastní natáčení se uskutečnilo dne 10.3.2011 v jednom pražském klubu a trvalo více jak 4 hodiny, pořadu se vedle předsedy SKM Mgr. Miloslava Huttra zúčastnila místopředsedkyně ČMR SKM Ing. Jana Neubertová, členové ČMR SKM Jaroslav Šrámek, člen vedení Sdružení amatérských loutkářů JUDr. Petr Slunečko, vedoucí KM „D 2“ v Praze na Vinohradech Bohumil Durdis, který po roce 1970 emigroval a zpět se vrátil v roce 1990 a stal se opětovně vedoucím zmíněného „dětka“ a rovněž bývalý zmocněnec vlády ČSFR pro majetek SSM Ing. Vlastimil Pobořil. Ověřili jsme si, že redaktorka Rebeka Bartůňková je dcerou režiséra Jiřího Křižana, který společně s Václavem Havlem, Sašou Vondrou a dalšími zakládali v roce 1989 Občanské fórum. To v nás vyvolalo určitý pocit optimismu, že pořad bude pro SKM objektivní. Proto jsme se před samotným natáčením paní redaktorky zeptali, zda-li ČT chce SKM pomoci v jeho úsilí o navrácení majetku a zda-li budeme moci uvedený pořad autorizovat. Na toto nám sdělila, že žádná autorizace nebude a že redakce „Reportéři ČT 1“ je objektivní a korektní.

Samotný pořad však ukázal, že o korektnosti nelze vůbec hovořit. Celý rozhovor a kladené otázky směřovaly k problému „Babský ranč“ na Filipově Huti a jistě není bez zajímavosti, že zrovna pár týdnů před prvním jednáním u OS Klatovy. Rebeka Bartůňková se odvolávala při rozhovoru na řadu materiálů, které nám i ukázala. SKM označuje materiály předávané soudům, takže lze jednoznačně dovodit odkud tyto materiály mohla, podle našeho názoru neoprávněně, získat. Stejně tak má většinu těchto materiálů i právní zástupce organizace. Pionýr a tyto materiály používá v kauze o nemovitost ve Stodolní ul. v Ostravě. Je však i možné, že materiály mohly obě strany získat od zástupce žalované strany.. Tato skutečnost by potom jednoznačně vyvracela tvrzení paní Bartůňkové, že tyto materiály měla již dříve, cca před 20 lety.

Při natáčení položila Rebeka Bartůňková dotaz, proč byla po roce 1990 obnovena registrace pouze SKM a ne JUNÁKU, případně organizací dalším. Předseda ČMR SKM jednoznačně odpověděl, že za SKM nepodepsali, na rozdíl od JUNÁKA, ČTU a dalších, likvidační protokol statutární zástupci a organizace byla zrušena (zakázána) v rozporu se Stanovami z roku 1968. Po roce 1990 pak SKM nežádal o novou registraci, ale o souhlas s pokračováním činnosti organizace přerušené v roce 1970. K tomu Miloslav.Huttr dodal, že fakt, že MV ČR po roce 1990 neobnovil registraci z roku 1968 JUNÁKU a ČTU, považuje za zneuctění výsledků sametové revoluce.. Toto stanovisko však reportéři v pořadu neuvodli, zřejmě s cílem poškodit SKM. Podstata věci není jen v obnově činnosti, ale je především v časovém intervalu a způsobu, jak toho bylo dosaženo. Trvalo to až do roku 2004, tj. celkem více než 14 let, kdy bylo Okresním soudem v Náchodě rozhodnuto, že organizace SKM je organizací z roku 1968. Čtrnáct let boje, ve kterých organizace žila prakticky bez prostředků a jenom díky aktivitě, nezdolnosti a vytrvalosti dobrovolných pracovníků, jejichž činnost se datuje od roku 1968, tento boj dotáhla do vítězného konce. Bohužel JUNÁK, ČTU a další organizace tento boj vzdaly brzo po roce 1990. Porovnávat tedy SKM s ostatními organizacemi a to navíc v neprospěch samotného SKM je nejenom nerespektivní, ale navíc zavádějící.

M. Huttr ukázal a předal přítomným reportérům ČT 1 závažné doklady dokumentující jak a v čí režii probíhaly likvidace organizací dětí a mládeže vzniklých po roce 1968. Mezi hlavní materiály patří Stanovy SODM schválené ustavujícím Kongresem organizací dětí a mládeže dne 19.12.1968, které v § 18 jednoznačně stanoví „členské i přidružené organizace mají vlastní program, stanovy a všechna práva samostatných organizací. Orgány sdružení nejsou oprávněny zasahovat do těchto práv“. Reportéři byli dále informováni, že ÚV KSČ koncem roku 1969 stáhl 13 osob ze studií na Vysoké škole politické ÚV KSSS v Moskvě a na základě usnesení ÚV KSČ o vybudování jednotné organizace dětí a mládeže pod názvem SSM z nich v dubnu 1970 vytvořil novou radu SODM. Tato rada nebyla od této doby tvořena delegovanými zástupci jednotlivých členských organizací, ale uvedenými osobami dosazenými ÚV KSČ. Takto rekonstruovaný SODM a jeho sekretariát v rozporu se Stanovami SODM přijímal pak materiály, které jednoznačně diktátem nařizovaly likvidaci stávajících organizací dětí a mládeže a jejich hospodářských zařízení a předání majetku včetně finančních prostředků na kontech jednotlivých organizací dětí a mládeže SSM. Mezi tyto materiály patří:

1. Postup při ukončení činnosti jednotlivých dětských a mládežnických organizací a zásady pro jejich majetkoprávní likvidaci schválený sekretariátem SODM dne 26. 5. 1970.

V uvedeném materiálu je striktně uvedeno:

U organizací, kde stanovy předepisují, že rozhodnutí o ukončení činnosti organizace a o majetku musí schválit sjezd, konference či sněm (SPM, Juvena, USU a Junák) musí orgán konstatovat skutečnost, že konference nemůže být svolána, jelikož většina základních organizací se přihlásila do SSM a nižší články organizace již, ve své většině, ukončily svou činnost. Termín je třeba volit tak, aby základní kolektivy a hospodářská zařízení mohla dokončit svoji hospodářskou činnost, ke které potřebují právní subjektivitu. Do tohoto termínu musí být hospodářská zařízení předána orgánům SSM nebo SODM nebo dána do likvidace. Po tomto termínu, v dohodě se Státní spořitelnou, zablokuje SODM centrálně účty základních kolektivů všech organizací i zbývajících kolektivů ČSM.

2. Vnitřní sdělení pro základní kolektivy, aby vstoupily do SSM ve schváleném termínu.

Pokud nevstoupí do SSM musí ukončit svoji činnost. V tomto sdělení je jasně stanoveno, že majetek kolektivů, které se do SSM nepřihlásí, musí být protokolárně předán OV SSM

3. Rozhodnutí, že organizace nesmí prodávat majetek zrušené organizace ani v tom případě, kdy získaných prostředků má být použito na úhradu závazků

4. Prováděcí pokyny k postupu při provádění likvidace zrušených hospodářských zařízení organizace dětí a mládeže (dále jen HZ) vydané na základě příkazu sekretariátu rady SODM ze dne 26. května 1970 a předsednictva rady SODM ČSR ze dne 16. června 1970

Redaktorce Rebece Bartůňkové byl dále předán dopis předsedy ÚV SSM Juraje Varholíka, ve kterém tento soudruh jednoznačně konstatuje, že SSM není právním nástupcem bývalých organizací dětí mládeže, tzn., že tím současně potvrzuje, že SSM byl neoprávněným detektorem – držitelem tohoto majetku a jejich finančních prostředků a že tento majetek vlastnil a užíval neoprávněně. To mimo jiné vyplývá i z posudku ústav.zák.č.497/1900 Sb

zpracovaného Ústavem státu a práva Akademie věd ČR čj. 334066-94 z 14.3.1994 a vztahuje se i na období po roce 1990.

Ve svém dopise soudruh Juraj Varholík doslovně říká:

Vážený soudruhu,

K Tvému obsáhlému dopisu Ti sděluji, že Socialistický svaz mládeže je zcela nová organizace, která není právním nástupcem bývalých organizací dětí a mládeže a tudíž nemůže odpovídat za jejich závazky, případně další záležitosti, které uvádíš. Rovněž ústřední výbor SSM nemá právo vyžadovat od orgánů státní moci stanoviska k uváděným skutečnostem. To je záležitost příslušných orgánů, kam by ses měl obrátit o radu, případně o pomoc. To umožňuje všem občanům naší společnosti československé právo.

Se soudružským pozdravem

Juraj Varholík, v.r.

Pro lepší pochopení věci je vhodné uvést závěr ÚSaP AV ČR (viz výše) k výrazu držení, ve kterém se říká:

Ustanovení § 2 ústav.zák. používá nezřetelného výrazu držení. Je pravděpodobné, že tím nemíní držbu ve smyslu § 129 a násl. občán.zákoníku, nýbrž volí tento výraz vzhledem k neujasněným vlastnickým vztahům SSM. Držení ve smyslu ústav.zák. je třeba chápat extenzivně a rozumět jím vlastnictví SSM, užívání svěřené mu státem, jistě i držbu, pokud by to přicházelo v úvahu, věřitelství pohledávek, atd. Pakliže měl SSM v držení cizí věc, tzn. věc, která vlastnický náleží někomu jinému a SSM ji nabyl do své detence, popř. občanskoprávní držby, na základě nějakého občanskoprávního titulu (např. nájmem, vypůjčením apod.), režim ústav.zák. se na tyto věci nevztahuje.

Tato skutečnost měla být státu a jeho organizačním složkám po roce 1990 známá, jak přesně byl zákon pochopen, je věcí jednotlivých institucí, že to např. Komise vlády ČR pro majetek SSM z počátku chápala alespoň objektivně, když už ne po právní stránce přesně, vyplývá z toho, že v roce 1991 vyzvala organizace dětí a mládeže k sestavení soupisu majetku, o který přišly a který by měly dostat zpátky. Z toho možno odvodit, že ČR a její organizační složky si byly velice dobře vědomy, že se nejedná z více jak 90% o majetek SSM, ale o majetek organizací dětí a mládeže zlikvidovaných v roce 1970.

Otázkou tedy zůstává, proč se vláda ČR a její organizační složky po roce 1990 nepostaraly o přijetí zákona nebo opatření, kterým by byl tento majetek organizacím, které obnovily po roce 1990 (JUNÁK, SKM, ČTU a další), navrácen. Kdyby se tak stalo, pak by SKM nemusel 21 let čekat na navrácení svého majetku a nemusel by o něj vést soudní spory. Stejně tak by JUNÁK nemohl přijít o zámek Štiřín, který byl jeho majetkem a který zakoupil po roce 1945.

Na tyto argumenty Reportéři ČT nereagovali a ani se o nich záměrně nezmínili, neboť se jim to prokazatelně nehodilo do „smyslu jejich objektivní reportáže“.

Při natáčení uvedeného pořadu vznesla p. Bartůňková otázku, kde vzal SKM prostředky na to, aby si uvedené nemovitosti mohl koupit. Na tento dotaz bylo odpovězeno předsedou ČMR SKM, že SKM byl zřizovatelem 26 hospodářských zařízení (HZ), které využily dohody ústředí SBČs. A ÚV NF o poskytování úvěrů HZ společenských organizací a nakoupily

základní prostředky, tzn. např. tiskařské stroje apod., a tyto úvěry rychle splatily a vzhledem k prosperitě tak mohly zakoupit uvedené nemovitosti. Tuto možnost neměl pouze SKM, ale všechny ostatní tehdejší organizace dětí a mládeže. O této skutečnosti reportéři ČT rovněž taktně pomlčeli.

V reportáži také vystoupil starosta Modravy pan Antonín Schubert, který vědomě nemluvil pravdu. Pokud jde o nemovitost „Babský ranč“, věděl, že šlo o majetek HZ Cestovní kanceláře Táboritů Tábor, jejímž zřizovatelem byla ČMR SKM a ředitelem tohoto HZ byl pan Marián Malík. Stejně tak není pravdivé jeho tvrzení, že v obci Modrava organizace dětí a mládeže v té době žádný objekt neovlastnily. O skutečnosti, že nemovitost Hálkova chata, která již dnes neexistuje, vlastnil SKM České Budějovice, srubový objekt na Filipově Huti vlastnilo SODM Plzeň – jih, dnes jej vlastní Liga lesní moudrosti, se pan starosta opomněl zmínit. Stejně jako fakt, že pan Marián Malík, bývalý ředitel HZ Cestovní kancelář Táboritů Tábor, po roce 1990 až do své smrti v roce 2000 vykonával funkci místostarosty obce Modrava.

Při natáčení se pí. Rebeka Bartůňková zmínila o tom, že Marián Malík byl zloděj. Pan Miloslav Huttr ji ubezpečil, že to není pravda, že o pana Malíka se zajímala STB a protože zřejmě nechtěl spolupracovat, bylo na něj podáno trestní oznámení pro podezření z rozkrádání majetku uvedeného HZ. Po více jak 7 měsících vazby byl Marián Malík na základě rozhodnutí OS v Klatovech zproštěn viny, a to na základě šetření soudního znalce, který dokladoval, že v objektu „Babský ranč“ jsou aktiva ve výši 848 tis.Kč. Za neoprávněnou vazbu byl pak pan Malík odškodněn dle zvláštního zákona za škody způsobené nesprávným úředním postupem. Chtěli jsme tato sdělená fakta dokladovat redaktorce R. Bartůňkové na místě, ale ona již o tomto tématu nechtěla dále hovořit.

Z kupní smlouvy, kterou má SKM k dispozici, vyplývá, že žalovaná firma zakoupila uvedenou nemovitost, která od roku 1975 několikrát změnila vlastníka, v roce 2003 za částku 3,760.000 Kč. V reportáži zástupce žalované strany pan Vovesný uvedl, že nemovitost „Babský ranč“ rekonstruoval nákladem 17mil Kč, tzn. že celková hodnota objektu přesahuje 20 mil Kč. V takovém případě by měl pan Vovesný předložit doklady o provedených pracích včetně původu finančních prostředků. SKM má vážné pochybnosti o celkové vynaložené částce, protože vlastní fotografie objektu z roku 1994 a lze je porovnat s dokumentujícími záběry objektu uváděné v reportáži.

O neserióznosti a účelovosti Reportéru ČT 1 ve zmiňované reportáži svědčí:

- úmyslná kombinace se záběry na různá jednání ČSM a SSM, se kterým SKM nemá a nikdy nemělo nic společného,
- nezmínili se vědomě o faktu, že v roce 1990 se nejednalo o majetek SSM, ale z více jak 90% o majetek zlikvidovaných či zakázaných organizací dětí a mládeže z roku 1970,
- tvrdili, že soudy vydávají majetek SKM velice rychle a jednoduše; skutečností je, že vydání majetku trvá již 21 let a některé soudy se táhnou již 11 let; otázkou je, jak si představují reportéři „rychlost“,
- proč se nezmínili o skutečnosti, že Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových hájí zájmy organizace Pionýr, která o majetek nikdy nepřišla, naopak vždycky pouze získávala a proč nehledá tato státní instituce nápravu pro poškozené organizace,
- proč je nezajímá skutečnost o zahraničních firmách, kterým likvidátor FDM před ukončením činnosti FDM v likvidaci odprodal hluboce pod cenou majetek „SSM“ ve výši přes 220 mil.Kč a že vlastníky těchto společností nelze zjistit, možná i proto, že mezi těmito občany mohou být i lidé vysoce postavení.

Komentář vypracoval Mgr. Miloslav Huttr

Z činnosti našich kolektivů

Skupina amatérských loutkářů

Individuální výstupy

Rok 2012 bude rokem 10. ročníku Přehlídky individuálních výstupů s loutkou. V lednu t.r. byl vypracován návrh pravidel, který bude rozeslán institucím k připomínkám a k jejich účasti na přehlídce. Návrh IVL nedoznává příliš změn. Měl by však více podporovat variabilitu v přístupu k malým inscenacím jak v dramaturgii tak i v druhu použitých loutek. Nová pravidla přehlídky budou vyhlášena na letošní 60.loutkáčské Chrudimi s tím, že oblastní kola a finále akce by proběhl v příštím roce. SAL předpokládá, že finále bude věnován na 61. LCH jeden večer v Divadle K. Pippicha.

K přehlídce se již dnes jako spolupřátelé přihlásily Divadlo S+H, Naivní divadlo v Liberci, Českomoravská rada Svazu klubů mládeže a odbor kultury 8.městské části Prahy.

50-leté soubory

V roce 1983 vydala SAL publikaci, která přinesla informace o historii a činnosti 24 amatérských souborů, které dosáhly 50 let. Od té doby se však mnoho věcí změnilo. Především řada souborů uvedené dlouholetosti dosáhla, ale také řada souborů zanikla. SAL se proto rozhodla vydat 2. díl publikace, který by jednak přinesl informace o souborech, které 50. let existence dosáhly a současně by prověřila existenci souborů, které byly zařazeny do 1. dílu. Připomínáme, že publikace byla velmi ceněna historiky divadla i činovníky. Autor 1. dílu, Ing. Jan Novák, začal již pracovat na jeho pokračování. Je třeba si současně uvědomit, že bez spolupráce se soubory, bude usilování marné. Co je třeba tedy udělat. Především odpovědět na dopis SAL a vyplnit celý zaslaný dotazník. Budeme však současně vděční za jakoukoliv zprávu o činnosti jakéhokoliv staršího soubor. Pokud pak dopis a dotazník neobdržíte, přihlaste se sami. Autor nemůže o všech souborech vědět. Publikace by měla vyjít v roce 2012.

20. Čechova Olomouc

Úřad města Olomouce společně se Svazem českých divadelních ochotníků Praha – Skupinou amatérských loutkářů, Slovanským domem a Loutkovým divadlem Kašpárkovou říší Olomouc pořádají ve dnech 12.-13.listopadu 2011 nesoutěžní přehlídku amatérských loutkářských souborů z České republiky.

JUDr. Petr Slunečko

KM Mladá dudácká muzika

Dostali jsme pozvánku na koncert našeho souboru k příležitosti křestu nově vydaného CD.

křest nově vydaného CD

srdečně Vás zveme
na

KONCERT

k 5. výročí

MLADÉ DUDÁCKÉ MUZIKY STRAKONICE

sobota 2.7.2011
v 19.00 hod.

Rytířský sál Strakonického hradu

hosté:
cimbálová muzika PRAMÍNKY z Koprivnice
divčí pěvecká skupina Prácheňského souboru ze Strakonice

po koncertě společná zábava při cimbálové a dudácké muzice
v sále Katovna

Vydává SKM – ČMR
Registrovaný MV ČR č.j. NV-III/3-2249/68
VSP 53748/03-R, IČ: 69368813
Neprodejné, určeno pro vnitřní potřebu SKM